

[Per Tærsebøl]

el indsats over for særlig udsatte grupper af ledige. Som på så mange andre områder er det også i forbindelse med langtidsledige langt det bedste at forebygge.

Tiltrængt er det også, at vi får givet AF-systemet et stærkere incitament til at skaffe endnu flere private arbejdstilbud. Det er i de private arbejdstilbud, vi har en varig beskæftigelsesvirkning, og det er i bund og grund varig beskæftigelse i det private erhvervsliv, det hele drejer sig om.

Vi kan altså støtte forslaget. Som vi ser det, er det en absolut nødvendig lappeløsning, men det er også kun en lappeløsning. Det er åbenlyst for enhver, der kender bare lidt til dagpengesystemets labyrint, at det efterhånden er en hastesag med en egentlig reform. Vi har fra konservativ side arbejdet hårdt på at få en reform, og det vil vi fortsætte med.

Jeg havde også lagt op til nogle polemiske bemærkninger, men det må jeg hellere lade være med, for tiden er rimelig fremskreden – i hvert fald for mig.

Helge Sander (V):

I betragtning af det problem, vi står over for, med alt for mange ledige burde vi i dag have diskuteret nogle langt mere vidtrækkende forslag på arbejdsmarkedsområdet. Vi burde selvfølgelig i dette Ting være kommet meget længere, end det er lykkedes i de forhandlinger, som har stået på, lige siden Zeuthenudvalget kom med sin betænkning. Men det er altså ikke lykkedes, og i stedet står vi med fem fiskale arbejdsmarkedslovsforslag, der er mere eller mindre spændende.

Jeg må sige, at jeg personlig synes, dette forslag er et af de mere spændende og mere perspektivrige, fordi det rører ved i hvert fald et par af de elementer, som vi nødvendigvis må fokusere på den dag, vi virkelig tager fat på de problemer, der hersker på arbejdsmarkedet.

Det første element er uddannelsesstilbudene, hvor vi har set af de undersøgelser, der er foretaget, at det er svage resultater, der kommer ud af dem. Derfor synes jeg, det er positivt, at vi i dette forslag koncentrerer os om dem, der virkelig har lyst, dem, der har mulighed for at få noget ud af anstrengelserne. Jeg tror også, det er væsentligt, at vi får denne sortering, som den enkelte selv foretager. Vi har set mange eksempler på uddannelsesinstitutionerne, ikke

mindst på AMU-centrene, på, at der er mange, som er kede af, at der sidder en del, som ikke har interesse i at følge med, og at det derfor måske ødelægger mere, end det gavner. Det er vi ude over med dette forslag, så derfor synes jeg, der er nogle ideer og perspektiver i denne del af forslaget, som det er værd at følge op.

Den anden del er selvfølgelig den, hvor der fokuseres på Zeuthenudvalgets forslag om en mere behovsorienteret aktiveringsindsats. Der blev man under de afsluttende forhandlinger enige om, at vi skal gøre forsøget i en enkelt region eller måske to. Jeg synes, det er vældig positivt, at vi kan afprøve det, som ikke alene Zeuthenudvalget lagde megen vægt på, men som vi også alle sammen i debatten dels ved forhandlingerne, dels ude omkring i forsamlingshusene har været enige om kunne være meget spændende og formentlig også ville føre til nogle bedre resultater, nemlig at man ude omkring fik lov til at tilrettelægge sin aktivering i forhold til de krav og behov, der er i de enkelte områder. Der er ingen tvivl om, at der er forskellige behov i det vestdanske og i det østdanske. Det bliver der mulighed for nu, samtidig med at man kan gå ind og hjælpe den enkelte, som man finder det mest hensigtsmæssigt i det lokale område.

Set i den store sammenhæng – arbejdsmarkedet som helhed – er det småting, vi har til behandling i dag, men som sagt er her i hvert fald to ting, som vi håber at vende tilbage til meget snart, således at vi kan komme videre i forsøget på at få en betydelig bedre og mere smidig lovgivning på arbejdsmarkedsområdet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ifølge forslaget ryger nu både retten og pligten til at tage et uddannelsesstilbud, før man kan få jobtilbud. Det er på en måde både godt og skidt. Når det er godt, er det, fordi det aldrig har været nogen god idé at tvinge folk i uddannelse, hvis de ikke har lyst, og når det er skidt, er det, fordi de, der gerne ville have et uddannelsesstilbud på dagpenge, nu ikke kan få det mere.

I SF er vi meget optaget af, hvordan vi finder ud af, at der skal være nogle rettigheder for de arbejdsløse i form af uddannelse og/eller arbejde og gerne på et tidspunkt, der ligger tættere på deres afskedigelse end i dag, hvor der går alt for lang tid, inden man er berettiget